

21 Reiki dienasgramata. diena Kurama kalnā

Mihails Mošenkovs

Foto no M. Mošenkova personīgā fotoarhīva

Ceturtdiena, 2003. gada 15. augusts. Vissvētākās Jaunavas Marijas debesis uzņemšanas diena. Arī – Reiki mācības dibinātāja Mikao Usui dzimšanas diena. Šodien notiek tas, kas pirms gada man personiski likās nepiepildāms sapnis. Es lidošu uz Japānu. Rīt pulksten 7:55 izlidoju no Rīgas uz Kioto. Taisni vai elpa aizraujas! Esmu mierīgs, it kā viss būtu kā parasti... Stokholma... Frankfurte... Tad jau sēžu *Boingā* blakus savam jaunajam draugam – japānim Masoto. Viegli sazināties *japāniski*, patiešām – bez kādām problēmām. Viss noris ļoti mierīgi un harmoniski, un man tas patīk. Paldies Dievam, ka dzīvoju!... Parādīju Masoto Reiki hieroglifus, viņš atpazīna 3. simbolu un iemācījās zīmēt 1. un 2. simbolu. Es mācu japānim Reiki!!!

Pēc Japānas laika ir gandrīz pusnakts, pie mums, Rīgā – ap pieciem pēcpusdienā vai apmēram tā... Ieturam veģetāras vakariņas, liekas – man pietika... Runāju *japāniski* ar japāni, un – ak, brīnums! – viņš

mani saprot! Natašai nav jāraizējas, sarežģījumu nebūs.

***

Piebilde. Nataša L. ir viena no mānām Reiki 3. līmeņa skolniecēm. Kad Nataša atnāca uz mūsu skolu, viņa tūlīt sāka spilgti izpausties, aktīvi apmeklēja visas nodarbības, un tādējādi mēs iepazīnāmies tuvāk. Reiz Nataša pavēstīja, ka pie viņas viesosies paziņa no Japānas. Mūsu sastapšanās ievadīja manu neaizmirstamo ceļojumu.

Viendien Nataša piezvanīja un pateica, ka rīt ierodas viņas paziņa, vārdā Jošiko. Zināju, ka viņa dzīvo Kioto, taču neparedzēju, kādas sekas izraisīs divu zinātkāru cilvēku tikšanās.

Jošiko, japāņu–angļu valodas tulks, Rīgā uzturējās tikai pāris dienas, lai pēc tam lidotu tālāk uz Sanktpēterburgu. Satikāmies slavenajā *Lido*, un mums bija pavisam maz laika runāties, tomēr saruna ieguva ļoti simbolisku, dziļu jēgu. Jošiko ar mani runāja angļiski, mazliet japāniski, un Nataša sacīto pārtulkoja krieviski, taču, kā man liekas, mēs arī tāpat lieliski sapratām viens otru.

Tikšanās laikā bija daži interesanti momenti. Pirmais. Kad jautāju Jošiko, vai viņa kaut ko zina par Reiki, viņa atbildēja, ka par Reiki kā dziedināšanas sistēmu nezina nekā. Nekad par to neesot dzirdējusi. Taču viņa lieliski zinot, kas ir Reiki. Mani ieintrigēja šāda atbilde, un es teicu Jošiko: „Es īsti nesaprotu – jūs nezina, kas ir Reiki, un vienlaikus zināt, kas ir Reiki.” Un Jošiko pavēstīja šādu divainu stāstu. Kad viņa bijusi maza meitenīte, reiz pavasarī māmiņa viņu aizvedusi kalnos, kur spīdēja saule, dziedāja putni, vēdīja reibinošas smaržas, čaloja ūdenskritumi, zaļoja sulīga zāle, un vējš šūpojās koku zaros. Zilas zilas debesis, spoža saule, brīnišķīgi ziedi. Viņas māmiņa, tik maiga un jauka, teikusi: „Lūk, uzmanīgi paraugies visapkārt, izjūti to visu,

mēģini izjust dziļi dziļi sevī. Un kad izjutīsi visu kopumā, reizē, tad zini, meitiņ, ka to sauc par Reiki.” Biju pārsteigts par tik vienkāršu skaidrojumu stāvoklim, kuru pazīst ikkatrs, kas praktizē Reiki. Mīlestības, spēka, gaismas stāvokli definēja kā pasaules apjūsmošanas, izjušanas, pilnīgas atzišanas un pasaulē iegremdēšanās stāvokli. Jā, piekritu. Tas tad arīdzan ir Reiki.

Otrais atklājums. Izrādījās, ka Jošiko dzīvo Kioto, bet Kioto atrodas pavisam netālu no leģendārā Kuramas kalna un tāpat – no Kuramas kalna tempļa, par kuru tik daudz biju lasījis un sapņojis tur nokļūt!!!

Pirms tam nesaistīju Kioto ar Kuramu, lai gan būtu varējies vērīgāk lasīt literatūru un pamanīt, ka šīs vietas atrodas pavisam tuvu viena otrai. Kad Jošiko, kā vēlāk izrādījās, pilnīgi neparasti japānietei, ierosināja: „Vai tu negribētu atbraukt pie manis uz Japānu? Tu varētu apmesties manās mājās un apskatīt savu Kuramu,” – sapratu, ka notiek tas, ko nevar saukt par nejaušību. Japānietei ielūgt viesos vīrieti no tālas Rietumu zemes – tas vispār ir neaptverami, jo japāņi pat savā starpā kontaktējas piesardzīgi un diezgan konkrēti. Bet te, pēc pirmās tikšanās, tāda laipnība... Uztvēru to kā ļoti labu zīmi un nekavējoties piekritu. Tobrīd vēl nespēju aptvert, kas man būtu darāms. Naudas šādam ceļojumam tobrīd nebija, un nebiju arī plānojis lidot uz Japānu, taču iznāca tā, ka dažus mēnešus vēlāk sēžu lidmašīnā kopā ar savu jauno draugu japāni un lidoju uz tikšanos ar Kuramu. Liels paldies tev, Nataša, par to, ko paveici manā

dzīvē, paveici visu reikistu labā. Liels paldies tev!

Aiz mākoņiem vienmēr ir zilas zilas debesis!

Kad kaut ko ļoti gribas, pajautā sev: kādēļ?

Un, ja saņem atbildi — dari!

(Šeit un tālāk pievienoju aforismus un dzeju, ko uzrakstīju Japānas ceļojuma laikā.)

***

Ir sajūta, ka sākas jauna dzīve. Tieši tā, pilnīgi jauna – atbilstoši iekšējai uztverei. Pulksten 4:00 no rīta pēc Japānas laika pieņemšu Reiki seansu no savējiem (Reiki Gaismas skolā būs piemiņas vakars, veltīts Mikao Usui 136. dzimšanas dienai, jo tieši viņš, 19.–20. gadsimta japāņu pētnieks, savas dzīves nogalē radīja dabiskās dziedināšanas sistēmu Usui Reiki. Šo pasākumu mūsu skolā vadīs Angelina, sieviete, kura kļūs par manu sievu, tāpēc zinu, cik lieliski viņa to prot!) Taču 5:00 no rīta es sūtīšu daudziem cilvēkiem Reiki distances seansu (šādus seansus jau sen veicu piektdienās pulksten 22:00 pēc mūsu laika).

Šobrīd lidojam aptuveni 10 000 m augstumā, temperatūra aiz borta ir – 55 grādi. Masoto ir ļoti laipns, palīdz man pieslēgt austiņas, paskaidro visus sīkumus. Televizorā rāda multitenītes... Zem mums – Krievija, Sibīrija... Nez kāpēc gribas gulēt... Mūzika... Masoto ir vienkārši superdraugs!...

(Tad es pazaudēju pildspalvu un nevarēju turpināt rakstīt dienasgrāmatu...)

AUSTRUMU KULTŪRAS CENTRS

Reiki Gaismas Skola

Japāņu tradīcijas Reiki
meistars-skolotājs Mihails Mošenkovs

**Rīkojam izglītojošus seminārus
par REIKI - veselības un dvēseles
miera dabīgai uzturēšanai
pēc japāņu tradīcijām!**

Iespējama semināru rīkošana novados un rajonos!

Mūsu adrese: Brīvības 98 - 3. stāvs, (ieeja no arkas)
Informācija pa tālr.: **2-9707027** www.spirit.lv